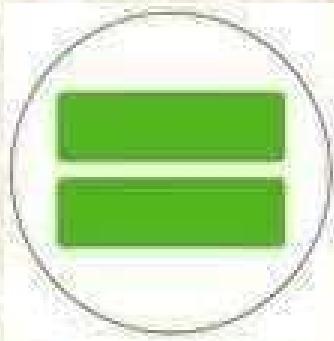
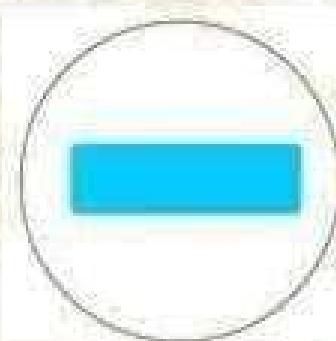

КОНСУЛЬТАЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ

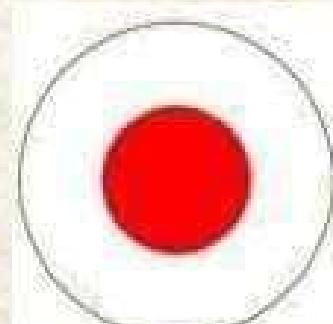
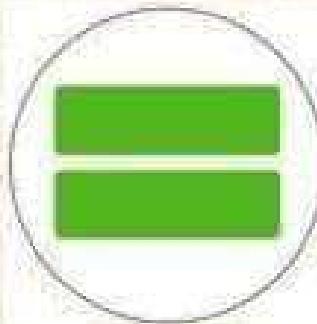
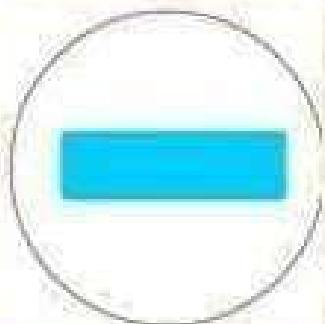
ЯК НАВЧАЮТЬ ДІТЕЙ
ЗВУКОВОМУ АНАЛІЗУ

Прочитати слово – значить поєднанню окремих літер, що відображають порядок звуків у слові, синтезувати їх так, щоб вони склали реальне, живе слово.

Діти з проблемами в мовному розвитку, у яких порушене вимова фонем і їх сприйняття, тим більше відчувають труднощі звукового аналізу і синтезу. Вони можуть бути виражені в різному ступені: від змішання порядку окремих звуків до повної нездатності визначити кількість, послідовність чи позицію звуків у слові.

Навчання звукового аналізу слова є основним завданням етапу підготовки до навчання грамоті і передбачає: визначення кількості звуків у слові, фонетичну характеристику звуків (уміння диференціювати голосні і приголосні звуки, дзвінкі і глухі, тверді і м'які), визначення місця звуку в слові.

Навчання дітей грамоті в дитячому саду здійснюється аналітико-синтетичним методом. Це означає, що спочатку дітей знайомлять зі звуками рідної мови, а потім з літерами.

При навчанні, як писання, так і читання, вихідним процесом є звуковий аналіз усного мовлення, тобто уявне розчленовування слова на складові його звуки, встановлення їх кількості та послідовності.

Порушення звукового аналізу виражається в тому, що дитина сприймає слово глобально, орієнтуючись лише на його синеву сторону, і не сприймає фонетичну сторону, тобто послідовність його складових звуків. Наприклад, дорослий просить дитину назвати звуки в слові СК, а дитина відповідає: "апельсиновий, яблучний..."

Приголосні звуки бувають твердими та м'якими.

Звук "Й" - завжди м'кий і позначається двома рисочками.

Тому йотовані голосні "Я", "Ю", "Є", "Ї" на початку слова завжди позначаються, як дві рисочки та кружечок. Це стосується і випадку, якщо ці голосні знаходяться в слові після апострофу чи голосного звуку. Але після приголосного буде позначення лише кружечком, м'кість передається попередньому приголосному звуку.

Голосний "І" завжди пом'якшує попередній приголосний, тому він завжди позначається двома рисочками.

М'який знак також пом'якшує попередній приголосний та сам в звуковому аналізі не позначається, бо немає звуку.

К И Н Ъ

Г А Л Ъ К А

Шановні батьки, пам'ятайте:

1. Звук – ми чуємо і вимовляємо.
2. Букви ми пишемо і читаємо.
3. Звуки бувають голосними і приголосними.
Голосні звуки можна співати голосом, при цьому повітря, що виходить з рота не зустрічає перешкоди. Приголосні звуки – звуки, які не можна співати, тому повітря, що виходить з рота при їх проголошенні, зустрічає перешкоду.

Голосних звуків шість: А В О І Е ІІ

Голосних ітер десять: А В О І Е ІІ –
відповідають звукам і чотири йотировані, які позначають два звуки : Я-їа, Ю-їу, Е-їэ, Е-їо.

Голосні звуки позначаються на схемі червоним кольором.

Приголосні звуки бувають глухими і дзвінкими. Глухий звук утворюється без участі голосових складок, ми пояснююмо дітям, що коли вимовляємо глухий звук, голос спить, а при вимові дзвінких звуків голос дзвенить (Покласти руку на шийку або закрити вуха руками). На схемі дзвінкі звуки позначаємо дзвіночком.